

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J.B.**,
w przedmiocie zgodności z prawdą oświadczenia lustracyjnego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2023 r.,
wniosku obrońcy lustrowanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 414/21,
utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 21 lipca 2021 r., sygn. akt XII K 116/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wstrzymać wykonanie orzeczenia Sądu Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 414/21,
utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w
Warszawie z dnia 21 lipca 2021 r., sygn. akt XII K 116/19, do czasu
rozpoznania kasacji obrońcy lustrowanego.**

(TM)

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy lustrowanego od orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 414/21, utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 lipca 2021 r., sygn. akt XII K 116/19, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa J. B. W ww. postępowaniu

prawomocnie stwierdzono, że J. B. złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, a w konsekwencji orzeczono wobec niego utratę prawa wybieralności w wyborach do Sejmu, Senatu i Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach powszechnych organu i członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z ustawy, na okres 3 lat oraz zakaz pełnienia funkcji publicznej na okres 3 lat.

W kasacji obrońca lustrowanego podniósł zarzuty o randze tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny w składach, w których zasiadali sędziowie (w składzie Sądu Okręgowego – SSO X.Y. w składzie Sądu Apelacyjnego – SSA Y.Z. i SSA Y.Y.) powołani na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3). Oprócz powyższych zarzutów skarżący podniósł również zarzuty rażącego naruszenia prawa, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia. W kasacji skarżący zawarł również wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, odwołując się do przesłanki wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, które w jego ocenie wynika z zasadności zarzutów wskazujących na uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy lustrowanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzuty kasacji wniesionej w tej sprawie dotyczą m.in. tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związanej z tym, że zarówno w składzie Sądu Okręgowego, jak i Sądu Apelacyjnego zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3). Sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała

bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Kwestia zaistnienia podstawy uchylenia orzeczenia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z uwzględnieniem okoliczności sprawy, a także okoliczności związanych z nominacją sędziów, o których mowa w zarzutach, musi być przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22). Trzeba jednak zauważyć, że w kasacji skarżący wskazuje m.in. na to, iż w składzie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, który wydał zaskarżone kasacją orzeczenie, zasiadał SSA Y.Y.. Problem zaistnienia tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu w związku z orzekaniem przez sąd, w składzie którego zasiadał SSA Y.Y. (tzw. test niezależności i bezstronności), był już przedmiotem rozpoznania w kilku sprawach zawisłych przed Sądem Najwyższym. Konsekwentnie wynik tego testu był negatywny, a zaskarżone wyroki były uchylane na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2023 r., II KK 119/22; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2023 r., II KK 23/22; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2023 r., II KK 288/23; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2023 r., II KK 363/23; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2023 r., II KK 500/23; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2023 r., II KK 206/23). Powyższe powoduje, że zachodzi taki poziom prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego orzeczenia, który uzasadnia wstrzymanie jego wykonania w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznie o zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[SOP]

[a]